سالروز پیروزی شکوهمند انقلاب اسلامی را گرامی می‌داریم

اعتماد

سه‌شنبه ۲۱ بهمن ۱۳۹۳
۲۰ ربیع‌الثانی ۱۴۳۶
۱۰ فوریه ۲۰۱۵
سال دوازدهم
شماره ۳۱۷۸
۲۰ صفحه
۱۰۰۰ تومان
ETEMAD
Tue
10Feb 2015
vol.12
No.3178

«روز ملت»

«اعتماد» اهمیت روز ملی ۲۲ بهمن را بررسی می کند

□مجتبی حسینی / «روز ۲۲ بهمن ، هیچ‌کس حق ندارد این روز را که متعلق به ملت ایران است به نفع یک جناح یا حزبی مصادره کند و مردم باید همانند سال ۵۷ قدرت خود را در برابر استعمار به رخ بکشانند. شعارهای این روز باید شعار وحدت و همدلی باشد و شعارهای جناحی، گروهی و حزبی شایسته ۲۲ بهمن نیست.» حسن روحانی دیروز با لحن همیشگی خود این جملات را بر زبان جاری ساخت تا تلنگری باشد بر ذهن و فکر آنانی که فراموش کرده‌اند ۲۲ بهمن نه یک روز «جناحی» که یک روز «ملی» است. اما به واقع چرا حسن روحانی در مقام رییس دولت و یک انقلابی شناسنامه‌دار باید ازملی بودن این روز سخن بگوید و بر پرهیز از شعارهای جناحی تاکید کند؟چه وقایع و حوادثی باعث شده تا او بازهم از وحدت ملی وجشن ملی بگوید و از همه بخواهد که شعارهای انقلاب را بلند فریاد بزنند؟فایده‌های حضور ایرانیان در راهپیمایی ۲۲ بهمن چیست و چه دستاوردهای عینی‌ای می‌تواند برای ملت، دولت و حاکمیت داشته باشد؟ چه رابطه‌ای میان همگامی ملت ایران در جشن ملی ۲۲ بهمن و منافع ملی وجود دارد و اینکه چرا باید این روز تبدیل به جشنی ملی شود؟۲۲ بهمن روزی ملی و متعلق به ملت است. روزی است که صبرها و مجاهدت‌های توده‌های ایرانی و گروه‌های سیاسی از همه گرایش‌ها و بینش‌ها در نهایت به ثمر نشست و شوره‌زار سلطنت، شخم خورد و فرپاشید. این روز از آن جهت روزی ملی است که همه ایرانیان را با نخ «اتحاد»، «انسجام» بخشید و آرمان‌ها و اهدافی واحد را برای بهبود زندگی فردی و اجتماعی در دل آنها کاشت. این روز نماد عینی تلاش برای عملیاتی کردن اراده یک ملت است. ۲۲ بهمن، قطب نمای ایرانیان است و نباید بگذارد مسیرها و مقصدها تغییر کند و عوض شود. این روز از آن جهت، فراجناحی است که همه ایرانیان با تفکرات و گروه‌های سیاسی متنوع و رنگارنگ دوشادوش و بی‌توجه به تعلقات سیاسی‌شان آمدند تا بدی را به خوبی، عقب‌افتادگی را به پیشرفت، استبداد را به آزادی، بداخلاقی را به اخلاق، بی عدالتی را به عدالت و تبعیض را به حرمت و کرامت تغییر دهند و در نهایت سرنوشت خود را بسازند. ۲۲ بهمن یادآور مولفه‌های چگونگی رسیدن به استقلال، پیشرفت و توسعه در سایه همدلی و همکاری ملی است. از همین جهت در این روز باید جشنی ملی برگزار شود؛ جشنی که سوروسات و نقل و نباتش چیزی نیست جز برداشته شدن گام‌های هم‌اندازه ایرانیان و شعارهای یگانه آنها برای ایران. این جشن ملی، هم پاسدار و پاسبان منافع ملی خواهد بود و هم انرژی نیروزایی برای مدیران کشور.

ادامه در صفحه ۷

روحانی مردم را به حضور در راهپیمایی فراخواند

شعار «جناحی» شایسته ۲۲ بهمن نیست

درخواست عارف برای رفع برخی کدورت‌ها بین یاران انقلاب

گروه‌های اصلاح‌طلب همزمان با نهادها، اشخاص و گروه‌های سیاسی از مردم خواسته‌اند تا در راهپیمایی شرکت کنند

۲ ◦ ۷

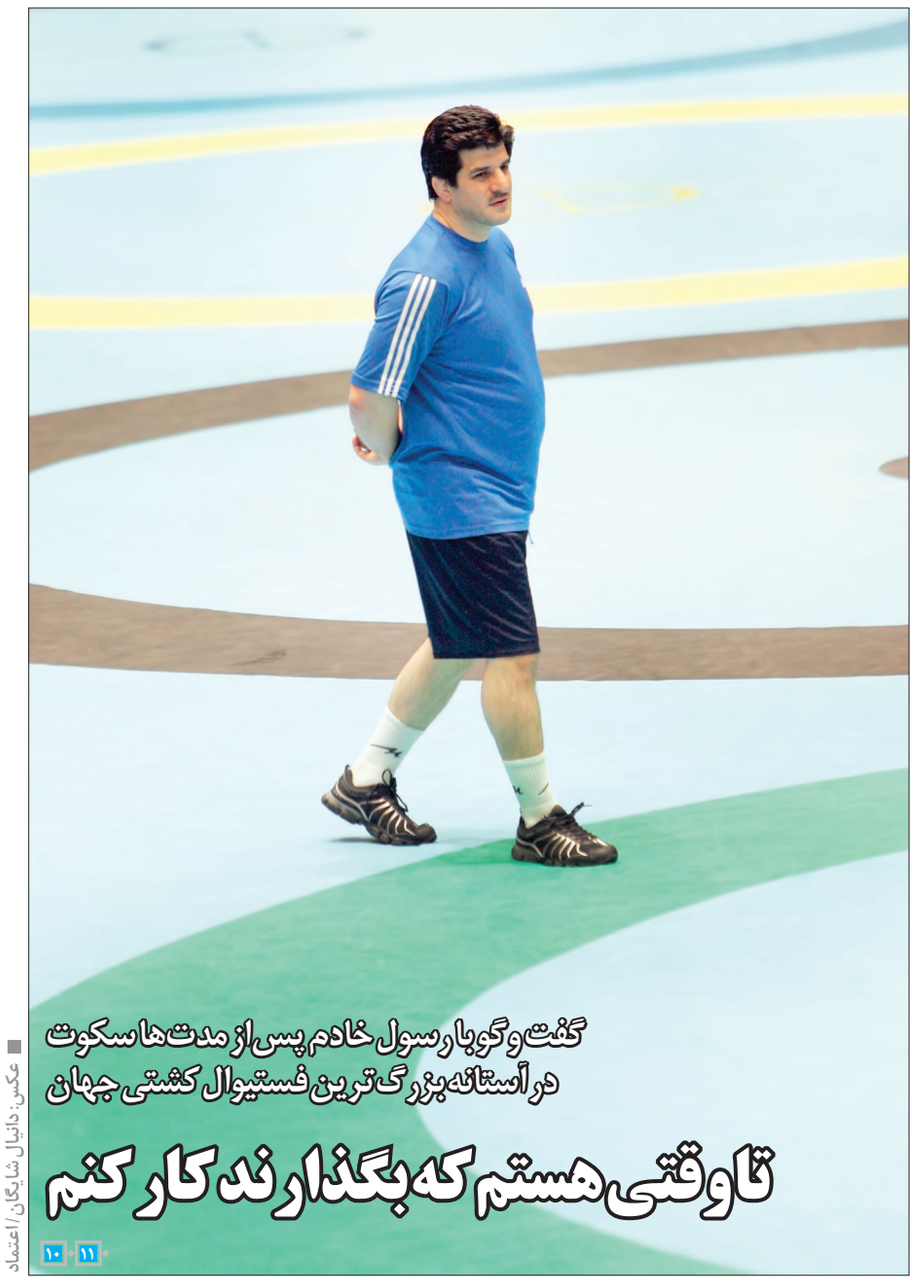

گفت‌وگو با رسول خادم پس از مدت‌ها سکوت در آستانه بزرگ‌ترین فستیوال کشتی جهان

تا وقتی هستم که بگذارند کار کنم

۱۰ ◦ ۱۱

عکس: دانیال شایگان/ اعتماد

پس از ناپدید شدن اهواز در سونامی خاک

هفت استان در غبار گم شدند

۱۷

هشدار بی‌سابقه دبیر جامعه مدرسین به دولت:

خودتان را گم نکنید

۳

نامه‌نگاری جدید وزیر صنعت برای پایان دادن به انحصار خودروسازان

قیمت خودرو را آزاد کنید

۴

سیمرغ‌های فجر بر شانه چه کسانی می‌نشیند؟

«رخ دیوانه»، «من دیه گو مارادونا» «دوران عاشقی»، «مزار شریف» و «خداحافظی طولانی» در صدر نامزدان دریافت سیمرغ قرار گرفتند

فیلم «محمد(ص)» رونمایی شد

۱۴ ◦ ۱۵

حرف روز

دندان روی جگر بگذارید

فردا سالروز انقلاب اسلامی است. ولی چه نگرش یا رفتاری از سوی ما می‌تواند بروز یابد تا یادآور خاطره ۲۲ بهمن ۱۳۵۷ باشد؟ البته که حضور در راهپیمایی یک رفتار مهم است که همه خواهند آمد ولی این ساده‌ترین کاری است که می‌توان انجام داد. رفتار کلیدی اتحاد و انسجامی است که در مهم‌ترین چالش پیش روی کشور یعنی مذاکرات ایران و ۱+۵ باید از خود نشان دهیم. واقعیت راهپیمایی در کنار چنین اتحادی باید منعکس و معنا شود والا اگر در این موضوع متفرق باشیم حتی اگر در کنار هم راه برویم چه اهمیتی دارد؟ اهمیت ۲۲ بهمن سال ۵۷ در این بود که وقتی امام دستور نقض حکومت نظامی را دادند همه اجابت کردند و طی یک روز پرونده آن رژیم بسته شد. امروز هم دولت ایران در حال مذاکره است. خط مشی آن نیز از سوی رهبری نظام تعیین شده است. سخنان دو روز پیش ایشان بسیار گویا و روشن و برخلاف ادعای مخالفان دولت است که گویی تیم مذاکره‌کننده بی‌توجه به سیاست‌های عالی گام برداشته است. این سخنان نشان داد که همه توافقات در چارچوب این سیاست‌ها بوده است. ولی موجب تاسف است که می‌بینیم برخی افراد در آستانه ۲۲ بهمن که نماد وحدت سیاسی مردم در دفاع از منافع کشور است در یک سخنرانی اجتماع کرده و شعارتندی علیه روند مذاکرات سر می‌دهند. روشن است که هر شعاری باید ناظر و معطوف به واقعیتی بیرونی باشد. پرسش این است که این شعار خطاب به چه کسانی است؟ این شعارها از موضع اپوزیسیون است و نه از موضع کسانی که خود را طرفدار نظام معرفی می‌کنند. این شعار را کسانی سر داده‌اند که با عملکرد ناصواب خود کشور را به وضعیت امروز رسانده‌اند و اکنون نیز نعل وارونه می‌زنند تا فضای ایجادشده علیه رفتارهای سوء خود را در هشت سال گذشته تحت‌الشعاع قرار دهند و در نهایت نیز مانع از ایجاد وحدت و همدلی مردم در این امر مهم شوند. شعار واقعی باید این باشد، «نه فساد، نه دروغ، دولت پاک و پاسخگو» اگر اینها را داشته باشیم و محقق کنیم نه تنها انرژی هسته‌ای که هر خواست دیگری هم دست‌یافتنی خواهد بود و اگر فساد و دروغ شایع شود و به‌جای پاسخگویی توپ را در زمین دیگران بیندازیم و به‌جای پاک‌دستی و رشد اقتصادی و بهبود اشتغال برای میلیون‌ها جوان بیکار به آمار و ارقام پرونده‌های فساد اضافه کنیم، در این صورت نه انرژی هسته‌ای که هیچ چیز دیگری را هم نمی‌توانیم به دست آوریم. مساله کنونی جامعه ما به این مجموعه تندرو خلاصه نمی‌شود. مشکل اصلی در جناح اصولگرایانی است که به دلایل غیرقابل توجیهی، حاضر نیستند حساب خود را از این گروه جدا کنند. در حالی که چشم دنیا امروز به ما است که چگونه در برابر جهان واکنش همدلانه و وحدت‌بخش نشان می‌دهیم؛ آیا ایرادی دارد که فقط برای یک بار هم که شده منافع فردی و گروهی را پیش پای منافع ملی کشور قربانی کنیم؟

ادامه در صفحه ۳

نگاه روز

انقلاب اسلامی بشارتی از بهار جاودانی

| علی‌اصغر شعردوست |

...و این سان ۳۶ سال از نخستین بهار آزادی را پشت سر می‌گذاریم؛ در قفا یاد خونین شهیدان، و بر شانه‌هامان لوای سرخ شهادت و در دیدگانمان حسرت دیدار دوباره آن پیر روشن‌ضمیر که ما را به پاسداشت حریم آزادی فراخواند؛ امامی که از نسل حسین(ع) بود و شولای خونین شهادت بر دوش داشت و به دل‌های ما طمأنینه عشق و اعتقاد بخشید. دستان سخاوتش را باز کرد، زان پس برکت، ثمره حضور او شد. به اقتدای او قدم در بستری از لاله نهادیم و روح‌مان را در نهرهای جوشیده از گام‌های اسماعیلی‌اش تطهیر کردیم و... ما امتی شدیم برآمده از اعماق اقیانوس خونین کربلا که لبیک‌گویان بر صفحات تاریخ گام نهادیم. در کوچه‌های شهر دویدیم و حسین(ع) را فریاد کردیم. ما میراثدار زخمی بودیم که هزاران سال پیکر عشق و آزادگی را در خود می‌گداخت. ما بر گلوگاهمان زخم گلوی بریده حسین(ع) را داشتیم. ما را پروای پرواز نبود، زیرا که ما با بال‌های خونین عاشورا اوج می‌گرفتیم. کوچه‌های انقلاب هنوز صدای پاهای ما را، صدای فریادهای ما را به خاطر دارند. اگر کسی ما را نمی‌شناسد اگر ناشناسانه در کوچه‌ای بن‌بست دامن از خون خود کشیدیم و پرواز کردیم، پیر و مرادمان- خمینی عزیز- ما را می‌شناسد زیرا که ما همواره بر بیعت خود پایدار ماندیم. او بود که بر باطل‌مداران شورید و الله‌الله‌گویان نظام جور و خودکامگی را برفکند و جمهوری نور، جمهوری شور و شعور، جمهوری اسلامی را پی افکند و چه خجسته ارمغانی که این پیر همیشه مسافر به سرزمین ما آورد. دیر باد یاد او و دور باد چشم شوم بیگانگان از بهار ما... که ما بهار آزادی را با دل‌هامان به پیشواز رفتیم و نهاده در دل‌ها و دیدگان‌مان به جایگاه معهودش باز آوردیم. هم از این رو تمامت عشق را در طبق دل نهادیم و برای تیمن به «جمهوری اسلامی» پیشکش کردیم... هر برگ سبز که برای انتخاب جمهوری اسلامی بر صندوق رای ریخته شد، پرورده حضور خونین ما بود. و هر حضور بشارتی از بهار جاودانی بود که به سوی این سرزمین می‌آمد. درهای رحمت خداوندی به سوی ما باز شده بود و ایران عزیز غرق در نور و سرور بر بلندای شجاعت وشعور می‌درخشید.

نگاه

تبارشناسی «داووس» و زایمان «داعش»

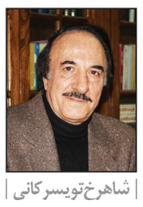

| شاهرخ تویسرکانی |

اوایل ماه جاری طبق روال هر ساله بزرگ‌ترین گردهمایی سران اقتصادی و سیاسی جهان در مجمع عمومی سالانه خود در شهر داووس سوییس تشکیل شد. در بازتاب خبری این نشست مهم اقتصادی برعکس سال‌های قبل، جلسات این کنفرانس بزرگ مورد اقبال رسانه‌ای جهانی قرار نگرفت! شاید به این دلیل که اینها آمده بودند تا بگویند و بشنوند و شاد باشند از اینکه توانسته‌اند اقتصاد جهان و سرمایه‌های خدادادی کره زمین را به نحوی میان بشر خاکی تقسیم کرده‌اند که سه تا پنج درصد این جمعیت بیش از ۹۰ درصد ثروت جهان را در اختیار داشته باشند و هر ساله به جایی بروند (داووس در کشور سوییس) و سری بزنند به پول‌های این چهار، پنج درصد در بانک‌ها و صندوق‌های امن پولی این کشور که برای این از ما بهتران نگهداری می‌شود.

خنده‌آور اینکه این دوهزار و ۵۰۰ نفر که هر ساله در این اجلاس گردهم می‌آیند، می‌خواهند برای بهبود اقتصاد جهان، کنترل تورم و مبارزه با تروریسم و کلا نابسامانی‌های مالی جهان، برنامه‌هایی به خیال خودشان طرح‌ریزی کنند. آیا این گروه زبده و کارشناس و خبره غافلند که این تقسیم ناعادلانه ثروت‌های کره زمین، مشکل اصلی گرفتاری‌های اقتصادی، سیاسی و فرهنگی هفت میلیارد انسان است که تبعات منفی زیانباری برای بشریت امروز تاکنون از خود به جا گذاشته است؟ تبعاتی از قبیل عصیان، طغیان، ترور و وحشت نسل جوان به شکل‌های گوناگون در پنج قاره. مثال پیش‌پاافتاده‌ای است که می‌گوید دیدی سرانجام دامن خودت را گرفت. آیا واقعا این خاصیت خیر و شر در طول تاریخ است؟ آیا می‌توان خطاب به حلقه شر در مغرب‌زمین از این مثال استفاده کرد!؟ آیا بازگشت شیطان به غرب، پژواکی است که مهندسی آن به اتاق فکر تئوریسین‌ها و تحلیلگران سرزمین‌های غربی بازمی‌گردد که این همه برنامه‌های غیرعادلانه اقتصادی را برای جهان طراحی کرده‌اند یا همه اشتباه می‌کنند و این حوادث خاص ابلیس، امری تقدیری است!؟ به سوی تحلیل علمی برویم یا تاویل ذهنی و توهم و تبلیس!؟ آیا واقعا دردآورترین پدیده بشری جهان امروز یعنی داعش، ساخته و پرداخته جهان سرمایه‌داری غرب است یا جذامی شبه‌عقیدتی است که در روندی سرطانی به دنیا آمده است؟ آیا علت سومی هم هست که بشود با تکیه بر آن، مدعی شد که داعش مولود اتفاق دیگری است. آیا این نوزاد اهریمنی طی همین سه سال اخیر نطفه بسته و در زهدان ظلمت رشد کرده و بر دامن شقاوت، به دنیا آمده است!؟ یا فرزند خلف بی‌عدالتی‌های جهان است؟ آیا داعش به عبارت روی پرچم عزادار خود کوچک‌ترین اعتقادی دارد؟ اگر دارد چگونه توانست در مقابل چشم جهانیان (دوربین تلویزیون‌ها) چندین نفر را گردن بزند و آخرینش را که یک خلبان اردنی بود زنده زنده در آتش بسوزاند! هر انسان دین‌مداری می‌داند که این بیرق، دستاویز دروغ است. تفکر دین ستیز داعش به خشونت تاریخی خاورمیانه از نوع تبار سامی ارتباط دارد (بی‌آنکه بحث آپارتاید در میان بیاید.) واقعیت این است که ریشه این درندگی به زندان‌های هارون‌الرشید بازمی‌گردد. آنجا که به فرمان خلفای بنی‌عباس، مخالفان را به دست آدمخوارانی می‌سپردند تا زنده زنده مثله و خورده شوند، نه با ابزار شکنجه که با چنگ و دندان ماموران ویژه آدمخواری که اتفاقا مثل داعش همواره سیاهپوش بودند. نگاه کنید به شکافتن سینه سرباز جوان سوریایی توسط اعضای داعش (پیش از انشعاب از جبهه النصره)؛ جانوری انسان نما که جگر آن سرباز را زنده زنده در مقابل دوربین (یعنی مقابل چشم جهانیان) به نیش کشید. شگفتا رسانه‌های غرب یکسره اوباشان «داعش» را «حکومت اسلامی» می‌خواندند تا در حافظه مخاطبان خود «اسلام» را هدف بگیرند... ! من تنها به نکاتی در حاشیه اشاره می‌کنم، قرائت و برداشت نهایی کل متن با مخاطب است. تبارشناسی داووس ما را به جانبی هدایت می‌کند که نشان می‌دهد مسوول مهمات جنگ از نوع داعشی آن هستند. این جریان‌سازی‌های سازمان‌های تروریستی طرحی برای گمراه کردن اذهان عمومی جهان برای سرپوش گذاشتن بر خلافکاری‌های مافیاهای اقتصادی است. آیا سازمان‌های جاسوسی و امنیتی استرالیا نمی‌دانستند شیخ مونس ظاهرا ایرانی، مشکل روانی دارد؟ (شخصی که آن فاجعه را در رستورانی در استرالیا به بار آورد) آیا به لباس روحانی‌نمای او نیاز داشتند تا بیرقی باشد برای تخریب؟

ادامه در صفحه ۶

نگاه اجتماعی

نصف جهان، پولدار می‌شود؟!

| وحید معتمدنژاد |

در بحبوحه بی‌آبی و شرایط چندگانه اقتصادی و کشمکش‌هایی که در حفظ و نگهداری آثار تاریخی در جریان است، نوید رییس‌جمهوری در تخصیص مبلغ ۴۰ میلیارد تومان برای مرمت آثار تاریخی اصفهان بسیار مسرت‌بخش بوده و می‌رود تا اصفهان را بار دیگر در کانون توجه گردشگران داخلی و خارجی قرار دهد. از یک طرف نوید چنین خبری به ویژه در شرایط سیاسی کنونی که گردشگری می‌تواند به «انتظار رشد و شکوفایی اقتصاد ایران» کمک کرده و جامعه را از نگرانی‌های ممتد در سالیان اخیر رهایی بخشد، بسیار حایز اهمیت بوده و از طرف دیگر شاید گوشه‌ای از وعده‌های انتخاباتی رییس محترم دولت یازدهم نیز به ثمر نشیند؛ خبری که در کنار اخبار خوب دیگر از دولت ایشان، این روزها در تمامی حوزه‌ها با کنش و واکنش‌های گوناگون اجتماعی و با سلایق مختلف سیاسی همراه بوده و شاکله دولت را در معرض امتحان و امتنان قرار داده است. آیا با این خبر و از این دست خبرها واقعا گره کور گردشگری ایران باز شده و شکوفایی اقتصاد در پهن دشت این سرزمین کهن به اوج می‌رسد؟! و آیا با این خبر سازمان چند سیلابی میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری که از بودجه کافی تهی است، به انجام ماموریتش راغب و رای او صائب می‌شود؟! شخص ایشان خوب می‌دانند که امروز، جامعه بیدار ایرانی بنا بر تجربیات سیاسی و اجتماعی خود طی سالیان گذشته، دیگر به دنبال رمزگشایی حروف در جدول سودوکو سیاست نیستند - و یا حداقل از حوصله جمعی آنها به دور است- بلکه به دنبال حاصل کلمات پایدار و ثمربخشی هستند که از چیدن آنها در کنار هم، سودی عاید جامعه و محیط خانوادگی شده و مستقیم بر زندگی آنها تاثیر مثبت داشته باشد. نگارنده از همین ابتدای قول رییس جمهوری، به دنبال یأس‌افکنی و ناامیدی کشدار تاریخی در خصوص چنین وعده‌هایی نیست و نبوده که خود از مشوقین و مروجین چنین وعده‌هایی است، اما بسیار در این خصوص شنیده و عملی ندیده و بر خود واجب می‌داند تا این وجیزه را به وقتش بنگارد، شاید روزی به کار آید! این در حالی است که این‌گونه خبرها همیشه از جلسات کاروان دولت‌ها در استان‌های کشور در ادوار پیشین نیز به گوش می‌رسید و به محض دور شدن آنها از جغرافیای آن استان به تاریخ همان استان پیوند خورده و فقط در حد سندی - نه تاریخی- به‌بایگانی‌ها سپرده می‌شد!

این هم شاهدش: پادشاهی در یک شب سرد زمستانی از قصر خارج شد، هنگام برگشت سرباز پیری را دید که با لباسی اندک در سرما نگهبانی می‌داد، از او پرسید: آیا سردت نیست؟ نگهبان پیر گفت: چرا ای پادشاه اما لباس گرم ندارم و مجبورم تحمل کنم. پادشاه گفت: الان داخل قصر رفته، می‌گویم یکی از لباس‌های گرم مرا برای تو بیاورند. نگهبان ذوق‌زده شد و از وی تشکر کرد اما پادشاه به محض ورود به قصر وعده‌اش را فراموش کرد. روز بعد جسد سرمازده سرباز پیر را در خارج قصر پیدا کردند، در حالی که در کنارش با خطی ناخوانا نوشته بود: ای پادشاه من هر شب با همین لباس کم، سرما را تحمل می‌کنم اما وعده تو مرا از پای درآورد.

نوبت دوم

وزارت ارتباطات و فناوری اطلاعات
شرکت ارتباطات زیرساخت

آگهی تجدید ارزیابی کیفی فراخوان / مناقصه شماره ۹۳/۵۷
(انجام خدمات بیمه آتش سوزی و... دارائیهای شرکت)

م/الف ۴۰۹۸

شرح در صفحه ۴

جناب آقای بهزادیان

مصیبت وارده را به شما و خانواده محترم تسلیت گفته و از خداوند منان صبر جمیل و اجر جزیل برای بازماندگان مسئلت داریم.

حمید امامی- رضا آستانه

هاکوپیان

HACOUPIAN
هاکوپیان
ՅԱԿՈԲԵԱՆ
1970

فروش بزرگ سال

%25
تخفیف

فقط تا اول اسفند

HACOUPIAN.NET